

[Justitsministeren.]

anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, dels at der er givet departementschefen til-ladelse til regelmæssig benyttelse af eget befordringsmiddel til tjenesterejser, dels at der er tillagt ham en fast befordrings-godtgørelse. Man mener, at der herved må lægges vægt på ønskeligheden af, at departementschefen ud over den kørsel, som egentlige tjenesterejser giver anledning til, personlig har nøje føling med og kan indhente erfaring vedrørende de efterhånden meget komplicerede trafikale problemer. Den fastsatte godtgørelse svarer til en gennemsnitlig årlig kørsel på ca. 11 000 km honoreret med den ved finansministeriets cirkulære af 12. april 1960 fastsatte sædvanlige kilometer-takst for regelmæssig benyttelse af eget befordringsmiddel på tjenesterejser, og finansministeriet finder ikke, at der kan rejses indvendinger mod et sådant beregningsgrundlag under hensyn til den særlige baggrund for fastsættelsen af befordringsgodtgørelsen i det foreliggende tilfælde.“

Da jeg finder, at det er klart i ministere-riets interesse, at dets departementschef har en vogn til disposition, er der herefter næppe for mig nogen grund til at føje noget til finansministeriets argumentation. Under disse omstændigheder har da to forskellige ordninger kunnet komme på tale. Man kunne stille en af politiets vogne til rådighed for departementschefen, eller man kunne træffe den i forespørgslen omhandlede ordning. Den sidste må antages at være den billigste for det offentlige.

Det vil fremgå af, hvad jeg nu har sagt, at der efter min opfattelse ikke er grundlag for at rejse tvivl om, hvorvidt ydelsen af lån og kørselsgodtgørelse har været beret-tiget. Spørgsmålet om berettigelsen af de nævnte ydelser er imidlertid behandlet i 3. revisionsdepartements beretning til stats-revisorerne, og som det er de ærede medlemmer bekendt, optages i statsrevisorernes betænkning de afsnit af revisionsdeparte-

menternes beretninger, hvortil der må antages at knytte sig en sådan interesse, at offentliggørelse efter statsrevisorernes mening bør finde sted. I revisionsdeparte-mentets beretning var det bl. a. gjort gældende, at finansministeriets tilslutning til de nævnte dispositioner burde have været indhentet. Som nævnt har justits-ministeriet forelagt sagen for finansmini-steriet, og jeg har citeret finansministeriets udtalelse. Da statsrevisorerne er gjort be- kendt med finansministeriets stilling til sagen og med, at justitsministeriet ville nedsætte et udvalg til overvejelse af politi- kassernes omfang og administration, har statsrevisorerne altså ikke ment, at spørgs- målet derefter havde en sådan almindelig interesse, at der var anledning til at optage den del af beretningen i betænkningen.

Det bør vel i den forbindelse nævnes, at 3. revisionsdepartement formentlig har haft samme opfattelse, idet departementets chef den 8. september i år i en henvendelse til statsrevisorerne har udtalt, at han under hensyn til indholdet af finansministeriets skrivelse og til justitsministeriets beslut- ning om nedsættelse af det pågældende udvalg fandt det meget ønskeligt, at spørgs- målet om en eventuel optagelse i stats- revisorernes betænkning blev stillet i bero indtil videre.

Tilbage bliver herefter for mig at se kun spørgsmålet om, hvorvidt de omhandlede ydelser burde have været afholdt af stats- kassen i stedet for af politikassen, og jeg skal meget gerne give en nærmere begrun- delse for, at man har valgt af afholde ydel- serne af politikassen.

Som jeg allerede har anført, kan der af politikasserne ydes lån til anskaffelse eller udskiftning af motorkøretøj til tjenstlig brug i tilfælde, hvor tjenestemænd inden for politikassen har autorisation til at benytte eget motorkøretøj til tjenstekørsel.

Da de ydelser til tjenestemænd i justits- ministeriet, der her er tale om, svarer til ydelser, der i forvejen afholdes af politi- kasserne, og da de pågældende tjeneste-